

42-34 Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

(27)

No. ४८ ग-२

Title गन्धक विधानम्

Author

Extent २७ पत्र Age सं. १८८८

Subject आयुर्वेदः

2. 2/2 21-9

2106/15 पाठ्यक्रम

26. 5. 1922

374

प्राचीनः

सं १५८८

गं. वि. ओं श्रीगणेशाय नमः श्रीपार्वत्युवाच गंधकस्य विधिर्देवक
 २ प्ययस्त्वप्रसादतः कस्मिन्काले समुत्पन्नः केन चोत्पादि
 तः पुरा अल्पायुषो नरा देवजरादारिद्र्यपीडिताः पथाय
 प्यागुणास्तस्य तत्पथा कथयेम प्रभो ईश्वर उवाच शृणु
 देवि प्रवक्ष्यामि यथा योगेन गंधकः क्रियते तद्यथा।
 योगं शृणुष्याय तलोचने क्षीरोदसागरे देवि मथ्यमाने
 वरानने उत्पन्नममृतं धारोदिव्यरूपं महाबलम् तस्य गं साः
 धकद्रव्येणामोहिताः सर्वदेवताः गंधकस्तेन विख्यातो
 जरादारिद्र्यनाशनम् सदापथ्यं च कुरुतामपथ्यं परि
 वर्जयेत् ओं हूं अमृतं यशितां अमृतं सिक्ताय अमृतं
 गंधाय जीवसाधं त्वममृतं त्वं कुरु अमृतं कुरु स्वभेदे
 हम् अनेन मंत्रेण गंधकं भक्षयेत् वान्ना रिजेल संयुक्तं

त्रिफलागुग्गुलेन तु गंधकं मक्षयेद्देविजरादारिद्र्यवा
 शनम् मासत्रयप्रयोगेन पृष्टराष्टवक्ष्यामियेगुराणाः अष्टा
 दशातिक्कुशानि सर्वव्याधिमहान्नयाः आमवातानि
 गुल्मानि ये चान्येपि भगंदराः ह्येष्मोद्भवाश्च ये रोगास्त्रि
 दशप्रभवश्च ये नश्यन्ति व्याधयः सर्वे गंधकस्य प्रभाव
 तः वरामासानां प्रयोगेन पृष्टराष्टवक्ष्यामि यत्फलम् हं
 सवर्गाश्च ये केशावल्लयश्च प्रलंबिताः तत्क्षुरादेवन
 श्यन्ति वृद्धोपि तरुणा यन्ते आकुंचिता च नाः केशाश्च
 दृष्टिश्च जायन्ते श्रुता बुधान संपन्नो वराहप्रतिमानवः
 ज्ञायन्ते पुरुषः साक्षाद्द्वितीय इव शंकरः तस्य मूत्रपुरीषेण
 शुल्वं भवति कंचनम् तस्य वरोगाय पद्याजानिः कथयामि
 च तच्छुराष्ट पीतं चैव तथा श्वेतकपोत्तमं तृतीयकम्

गं. वि. २
 २
 आरक्तं च चतुर्थं स्याद्दुर्लभं भुवनेष्वरि यस्याशरीरं देवे
 शिसा धयेत्क्रमयत्तनः नस्मान् सर्वप्रयत्नेन सर्वदा सा
 धयेद्दुधः वमनं रेचनं कृत्वा रसायनां तथा चरेत् मूह
 र्नेषु भनक्षत्रेन भस्कुत्वा जगद्गुरुम् विधानेन यथा देवि
 कर्तव्या गंधकः प्रिये तस्याचैव द्रवद्वयामिप्रयोगं भक्षरा
 सच षड्विकामप्यवाशातिगोधूममथ मुव्रते जांग
 लानि नुमासानि दृष्टागता निजयेव च कृत्स्नमुद्गाश्रस
 पिंश्च भिन्नादीरंचमादिकम् एतदेव हितं तप्यप्यमप
 प्यं परिवर्जयेत् वाराही तैलसंयुक्तं त्रिफलागुग्गुलेन
 च त्रिफलागंधकं स्तुतं समभागानि कारयेत् संवत्स
 रप्रयोगेन जीवेद्दृष्टं सहस्रकम् भक्षरामंत्रः सर्व एव गं
 धकस्य पलं चैकं स्तुतं कार्यं पलं तस्या मर्दयेद्यामं मेकं च

लेहयेन्मधुसर्पिषा मासमात्रप्रयोगेन जीवेच्चन्द्रार्कता
 रकाः गंधकस्य पलेद्वेपपलेकं शुद्धस्तकम् कृत्यं यो
 त्रगन्तं पक्वं लेहयेन्मधुसर्पिषा मासैकं वा त्रिमासैकं हं
 तिकृष्टं सदा रुराम् वरामासस्य प्रयोगेन जीवेच्चन्द्रार्क
 तारकाः गंधकं त्रिफला चूर्णाष्टंगराजसमन्तप्या संस्कार
 सरप्रयोगेन जीवेच्चन्द्रार्कतारकाः स्तनकस्य पलेद्वेपच
 त्वारो गंधकस्य च बालुकयंत्रगन्तं पक्वं जायते भस्म स्त
 नकं तस्य स्तनस्य भागे कंटं करान् च समं कुरु गंधकं त
 त्समं कृत्वा पुनश्चूर्णातिथ्येव च सिंह्रकुष्ठचूर्णाचिपिप्य
 लीचूर्णमेव च मान्डलिंगरसैः पिष्टं लेहयेन्मधुसर्पिषा
 सप्तसप्तप्रयोगेन हन्ति कुष्टादिका मादान् वरामासानां
 प्रयोगेन जीवेद्द्वयसहस्रकम् सेवत्सेरप्रयोगेन भवेद्देव

गं. वि. समोत्तरः तस्य मूत्रपुशीयेण मूलं भवति कांचनम् गं
 ३ धकस्य पलंग्राहं सूतकार्पपहं न प्या गगनस्य पलं
 ३ चैकं त्रूषणस्य पलवयम्^{११} षणमाससं प्रयोगेन दिव्यदृ
 शिः प्रवर्तते गंधकस्य प्रवृद्धाच भक्षयेद्भुतसंयुतम्
 मासत्रयप्रयोगेन जीवेद्द्वयसहस्रकम् गंधकस्य पलं
 चैकं पिवेत्क्षीरेणानिन्यशः संवत्सरप्रयोगेन स्वभरो
 भवति मानवः क्षुतगव्यं पलं चैकं तदुद्धेन तल्लसूतकम् त्वं
 मासमात्रप्रयोगेन जरा व्याधी न्विना शयेत् वाचस्पति
 समो बुद्धौ गृध्रहृष्टिर्भवेन्नरः देहं दृढं महारूपं काम
 तुल्यं न संशयः एवं विधिविधीनेन कर्तव्यं चाविचक्ष
 रः संवत्सरप्रयोगेन जीवेच्चन्द्रार्कतारकम् गन्ध
 कं त्रिफलायुक्तं क्षुतेन मधुना सह भक्षयित्वा महारो

गान्धुनिमासेनगंधकम् गंधकंरससंयुक्तंनिर्गुण्डी
 रसभाविनम् अंधभूषागतंध्मातंलेहयेन्मधुसर्पि
 मा वा मासत्रयैप्रयोगेनसर्वव्याधिर्विनिश्चयति गंधकं
 रससाकासंनिर्गुण्डीरसभाविनम् अन्धभूषगनं
 ध्मातंलेहयेन्मधुसर्पिषा एकमासप्रयोगेनहन्तिऊ
 षंसदारुणाम् वरामाससंप्रयोगेन वलीपलितनाश
 तम् गंधकांगंधम्लीचरसबीजेनमर्दयेत् भूमिस्थ
 मेकमासेतनारलेपेनकांचम् अभ्रकंहरवीजेनबोड
 शांशेनकांचनम् ध्मानंगनगंधभूषेगंधकेनस
 मन्विनम् मुखेक्षित्वावरारोहेसंतिष्ठेच्चयप्यारवगः
 राजिकाअर्धमात्रेणपर्वनाद्यापिवेधन्तु राजिकास
 र्वमात्रेणानाहृशंयदिभक्षयेत् प्रयच्छन्तिखेचरत्नकी

गं. वि. डते शं करो यथा नलायं त्रग नं स्तुतं गंधक दध्म रंजी
 ४ नम तारेता श्रेतथानागे सहस्रांशेन वेधयेत् वहु
 सोदिग्धितः स्तुतो जारितो गंधको यदा स्रज्जारितयो धू
 ५ गेन जरादारिद्र्यनाशनम् दशगुरां जारयेद्गंधं ७
 शिकावेधयेद्भुवम् कल्कं हर्मतथा तारक्रमेणावे
 दयेद्दुधः धर्मिनमन्धभूषायां कनकं भवति शो
 भनम् नं हेम जारयेद्दिव्यं दिव्याभरणाभूषितम्
 शतगुरां जारयेद्गंधं सहस्रांशेन वेधयेत् सहस्रां
 शं जारयेद्गंधं लक्षवेधकरो हि सः जारितो लक्षसं
 ख्याभिः कोटि वेधकरो ह्यसौ एवं विधाधिको देवि
 रसकर्मकरो हि सः असंख्यातः हेतोर्न जारणा
 विधिरुत्तमः नादेवेधी भवेत्तस्य रुद्रतुल्यो न संशयः

क्षापितामुखमध्येनखेचरत्नचजायने ३ दृष्टाचारी
 भवेत्सोपित्रीडनेसचराचरम् ३ दृष्टारूपभवेत्तस्यत्रे
 लोचनगोचरं भवेत् खाद्येन नवकालेन वाध्यनेन च
 कर्मणा अथेद्योवज्रसस्त्रेणावज्रदेहोभिजायने
 येन येन प्रथमो रसागंधकं जारिते यदि तान्यप्याजा
 रिसे सिद्धिर्विना गंधकं सतयोः पक्षेऽसमर्थः स्यादुंजा
 नेवन्धनेतथा क्रमेणावेधयेत्सूतं यथा जारितं गंधकं
 तादृशो हिगुराः सूतस्तथा साधितं गंधकः अप्या
 तः संप्रवक्ष्यामिष्टिकावेधमुत्तमम् एवं यावत्सूतकं
 च गंधकं नैव योगतः खल्वमध्ये ददेत्सूतं जोकं जोकं
 च गंधकम् तस्य सूतं कृत्वा पृष्टं कथं स ह्वं धयेत्
 स्मरेत्सदा शिवं देवं पाषारो न नृकुटयेत् निःक्षिपेत्

गं. वि. यदागंधमर्धोर्धपरिकल्पयेत् निक्षिप्रश्चान्धभूषायां
 ५ भूधरेरानुपाचयेत् तस्याक्रियाचयन्सूतं यद्गुरांजार
 श्रुव= येदुधम् पुनःपुनःक्रमेणोवदोलायन्नेरापाचयेत्
 ५ पूर्ववज्जारितं गंधमेवंविधिर्वरानने अथवान्नाम्रपा
 त्रेचत्तोक्तं त्रिकं चस्तनकं गंधकं त्रिकं चैव करांगु
 ल्याचमर्दयेत् तव्वीतसमं पिंडं जायते वरपृष्टिका
 दत्त्वा लघुपटं पश्चाद्भस्मपत्राणि लेपयेत् अथवा म
 धुसंयुक्तं भक्षयेत् सापि पृष्टिका वरामाससं प्रयोगे
 न दिव्यदेहाभिजायते संवत्सरप्रयोगेन जीवेद्द्वर्ष
 सहस्रम् तस्य मूत्रपुरीषेराशुलं भवति कां परम्
 आरौटं भक्षयेद्देवि चंद्रगन्धं च कारयेत् पोषयेत् स
 र्वधातुश्च वलपृष्टिप्रदायकः गंधकं त्रिफलाचू

रां भुक्ता दृष्टिप्रदायकम् वाराहीतेलसंयुक्तं सर्वक
 ष्ठं निवारयेत् चूनेन सह भुंजीत देहवर्णाः प्रजायते
 तैलेन सह भुक्तेन दिव्यदृष्टिः प्रजायते दुग्धेन सह
 हृषीकेशसहस्रायुर्भवति रः निर्गुडीरससंयुक्तं व्याधि
 नाशकमुच्यते कनकस्य रसेनैव रसो मूर्च्छा प्रजाय
 ते तूलिकालवरोगेनैव सर्वलोहानि जारयेत् कन
 कारिरसेनैव सर्वकर्माणि कारयेत् गंधकेन युजः
 स्तः सर्वरोगान्निवारयेत् चूनेन सह भुक्तस्तु सर्वदो
 षान्निवारयेत् आरोटस्य तलेपेन दडुसिध्या विचर्चि
 का कंदूपा माहवः साक्षान्नवानेपाने च भक्षरो हेमगौ
 रिकसंयुक्तं समोसेन च गंधकम् देवदारुसमायुक्तं
 तारमायानिकांचनम् पुनर्नवान्वितं गंधं त्रिविधं ना

गं. वि. शयेदिषम् धात्रीरससमायुक्तं मर्जीरानाशयेद्
 ६ दम् स्तुतकेनेसमायुक्तं चिरायुः पुरुषो भवेत् गु
 डेन सहितो गंधः प्रमेहं च विनाशयेत् वङ्गनात्राकि
 ६ भुक्तेन गंधकं सह स्तुतकम् शरामासान्भाक्षितो ये
 न जीवेच्चन्द्राकर्तारकम् पीतो गंधस्तु उगधेन सर्वव्या
 धीन्विनाशयेत् दालितं तले पित्तं जाम्रं वैक्रांतं त्योप
 धिसुधीः अत्यस्त्रेन सृष्टीत्तेन उत्तमं कांचनं भवेत् तं हेम
 जारयेद्दिव्यं जांबूनदसमं प्रभं किमत्राचित्रं यदि पीतगंध
 कं पलाशापिष्टि वनकल्कमर्दितम् आरापच्छराप
 रिपाचितं शनैः करोति तारं त्रिपुटेन कांचनम् डोमाद्
 मादिनी डोवाचानादिनी डोदेवी गौरी गंधकं स्वाहा
 वातः पित्तकफश्चैव त्रयोरोगा महावलाः सर्पिषामधुनै

लेतगंधकं नाशयेत्क्रमात् डोमदन्तमेदिनीवाग्वादिनी
 गंध देवीगौरीकं स्वाहा अनेन मंत्रेणान्निवारं मंत्रयित्वा गंध
 कं भक्षयेत् अमृतत्वं दद्यात् किमत्र चित्रं यद्विहीनम्
 गंधकं पलाशानिः पीडितकल्कमर्दितम् उष्णार्कते
 नैव रसेन भावितां सिनः सवरांतिरु रोगकसान्निभम्
 करोति गुंजा शतमेक गुंजया तारं तप्या सरभिषि
 लया स्तनकस्यार्धभागं दत्त्वा त्रिदिनमाधितं माची काच
 रसेन तेनोत्प्यं रजतरुचिरं शर्करा विष्टपक्वं ताराव
 ध्वं भवति कनकभोजनचात्रिकानां गंधकेन हतं ता
 म्रं समं हि गुलमेव च बीजशूररसेनैव नागपत्राणि लेप
 येत् त्रिष्टेभ्यस्तेनागोजायते कुंकुमप्रभम् द्विगुंजं
 दीयते तारं तारं भवति कांचनम् ताराष्टकं ताम्रव

गं. वि. तृर्थकंचनागद्यंकांचनभागमेकम् एकेनमूलेनर
 ७ सेनमर्द्यनारविशेषंकनकंकरोति अश्वगंधाकुमारी
 ७ चकाकांडीनीलवरीका एतेषांसमभागेसर्वमादाय
 यत्नतः भावयेद्भृङ्गचूरोत्तभावनान्वेकविंशति
 यावत्तत्तत्ततः कृत्वापलमेकंसमाहरेत् पलंपलाधं
 म्रत्वस्यपत्रंकृत्वाविलेपयेत् अटंतोद्येनमातोद्यं
 टयाकेनकारयेत् यावद्भस्मसमायानित्तस्यटंकंस
 माहरेत् लवरास्यचचत्वारिंतावदेवहिपादः मान्
 लिंगरसोपेतंहेमचूरांसमन्वितम् दशवरींस्तद्वे
 मंजस्यपत्राशिलेपयेत् हंसपादेनचालेनकपोत
 पुटयाचयेत् यावद्वादशावारस्यान्नावत्पाकंवरान
 ने एवगंधकयोगेनपंचवरींनवर्द्धयेत् नीलांजनं

तथात्तीक्ष्णाश्मभागेनटंकरांश्च गंधकरं सिसंभानं
नागंभवतिशोभनम् कांतलोहं चसौवीरं टंकरां रक्त
गंधकं म्रंधभूषागतं धातुवंगं स्याद्वरवरीति प
लानित्रीणिरसकेच्यौषधयष्टिपलंतप्या पीतगंध
कटंकैकं कौष्टं चैव षडंशकम् गृह्यमंसिपप्यंचर
सनिर्गुडिगुगुलम् भक्ष्यात्कस्यैतैलेन म्रंधभूषाग
तं धमेत् एवं यथापरे ध्मानंतत्सर्वं काचनं भवेत्
स्य- तत्तु हेमस्य भागैकं दत्त्वा तारं षडंशकं हेमभागधु
तं ध्मानं हेमं भवति शोभनम् कंकुष्टं गुडं हंसपादिर
सकं तांश्च कौदंतिकं लक्षाकुक्रमगोरोचना मधुनिशा
विल्यंचराजालकम् एतत्सर्वमिदं च भागसमकत्वं
लावणोद्दकोमर्दितं तेनालेपितं नागपत्रं उदितं वट्पा
ना

गं. वि. चनेकांचनम् हारं कंकराभ्युद्रिकाविरचितं नागार्जु
 ८ नेभावितं तारताम्रस्तब्धः स्तुतकुटिलसमान्वितं च
 ४ मितं चैव भूषायां त्रिवारं कनकं भवेत् तत्सुतकंदरकं दं =
 कृष्णकंकुष्टाहमे गोरिकं पादकं चैव रसकंच मनः शिङ्गं गंध
 ला एतानि समभागानि हंसपादिवरानने सरदानि
 जलेनैव मूत्रवर्गे पृथक् पृथक् मासमेकं प्रयत्नेन दो-
 लायं त्रेधा पाचयेत् पाचितो द्युत्यये त्रेव शुत्वपत्राणि
 लेपयेत् आनंदत्वा समासेन चतुर्थांशेन कंचनम्
 दत्त्वा त्रिधा भयेत् सम्यक् तत्सर्वकंचनं भवेत् नीलांज-
 नं तथा त्रीक्षपंचमभागेन टंकरां गंधचूरांसि मांघ्रा-
 तं नागं भवति शोभनम् चृतेनैलेतप्यादिप्तं सर्वदो-
 षान्विर्वर्जयेत् धमेतं त्रेषां गेन हेमं भवति शोभनम्

अर्धकांत छकं धोज्यं धिन्नं कृत्वा लघ्वं वत् समंदत्वा च
 सिंहूरमसृवर्गे निमर्दयेत् अथ वा मृत्वा पत्राणि पुट
 पाकेन योजयेत् हृत्ति तोरससंयुक्तो निगुंडीकां च
 नं भवेत् एधत्तु त्पकसंयोगः समासेन वरानने मा
 सेन कुरुने वृद्धिं नरुणा कारसन्निभम् आद्यादि गु
 राने वृद्ध्या रुरो हाटक सान्निभम् खल्वेदत्वा प्रलेपेन
 जंवीरसमर्दनम निंति स्रंदशकं हेमशोषयित्वा प्र
 यत्नतः एतेषु सद्य वृद्ध्या च लेपः पत्रे पुटं ददेत् वरा
 कषय वृद्धिः स्या द्वे मं भवति निश्चितम् शुद्धं स्रं प
 लं चैकं गंधकस्य पलाङ्गकम् मधुसंजीविनी तोये दिन
 मेकं लमर्दयेत् गुटिका गुंजस्य लघुशया श्रुक्कं लकार
 येत् वृहतीफलमध्यस्यं शिवा चूर्णं निलेपयेत् ततो

शुग्मं

गं. वि. गो. धूमचूर्णान्मृदालिप्पाविशोषयेत् ^क क्षिप्त्वा र्ध
 ८ कोष्ठेन हृद्यस्त्रेणावधम्यते कृत्वा कर्षरकोष्ठेन हृत्वा ग्रीष्मे
 वधाम्यते नतोसौ जायते रवेदंभिद्यते लवरां यथा
 ९ मूलस्य बोडशांशेन वेधुनी बीजकांचनं रसेन सह
 तंदेवियथा कार्यं रसायनं गंधकस्य पलं चैकं सूतक
 स्य पलार्धकम् खल्वेककुलिकं कृत्वा भूषायां विनि
 योजयेत् जीविनी चन्द्रवस्ती च म्रद्धोर्ध्वं परितेपयेत्
 पक्वभूषां च संस्थाप्या सिकनौ यंत्रेन नियोजयेत् प्रज्वा
 ल्य बन्धिं धामैकं स्वांगशीतं च कारयेत् तरुरागादित्य
 संकाशो जायते रसभास्करः गुंजयुग्मप्रमारो नले
 हयेन मधुसर्पिषा मासत्रयप्रयोगेन क्षयकाशानि
 वारकः मंडूरयोगसंयुक्तं पांडुरोगं विनाशयेत् पांडु

शीपांडुरोगं च नाशयेद्विधमंज्वरं महिकषायसंयु-
 क्तो हरेत्कुष्ठान्यनेकशः कूष्मांडविधिनायुक्तो-
 वृद्धो पित्तरुराणायने एतदुशायनं देविजरादारिद्र्य-
 नाशनं नानाव्याधिहरं दिव्यं रसायनं मिदं शुभं ग-
 गनस्य च शुत्वस्य हेमन्तारं तथापि वागंधकं पारं वै-
 पियं कृत्वा कज्जलिकां शुभां संकोचि पित्तसन्भूतो हं-
 ति कुष्ठं हि दारुरां पंचांगं निवसं युक्तो कुष्ठमौडुवरं
 जयेत् गोमूत्रेण च संयुक्तो हं निपायां विचर्चिकां
 गौरचीरससंयुक्तः सर्वज्वरहरः परः निर्गुडी त्रिफला
 युक्तं वातं हंति सदा मयं पित्तरोगेषु सर्वेषु हयेन्मधु ले-
 सपिप्पला गुडं शुंठी समायुक्तः श्लेष्मरोगं व्यपोहति
 विषेणामुज्जसारेण सांनपातं निवारयेत् पंचांगं

सा=

दं=

गं. वि. निवसंयुक्तं मधुरत्रयसंयुक्तं लेहयेद्योनरः प्रातः स
 १० जीवेष्णनपंचकम् पुनर्नवासमायुक्तां कुर्यात्कल्प
 पुधंनरम् गंधकं स्तनकंचैव कृत्वा कज्जलिकां सा
 १० मं गव्येन नवनीतेन लोहपात्रे विपाचयेत् षोडशं
 शं विसंक्षिप्त्वा यावद्भुवति गंधकः तत्तुरोनिः
 दियेद्देविकदलीकंदमध्यतः एषापथटिकानां
 मरसानां च रसायशां निष्कमात्रे प्रमारो न हंति
 कृष्टं सदाशां मासत्रयप्रयोगेन सर्वरोगान् व्यपो
 हति संवत्सरप्रयोगेन वलीपलितनाशनं युक्तासं
 सेविता येन जीवेच्चन्द्रार्कतारकं त्रिमूलीचक्षिमूली
 च त्रिफलाचचतुःपलं समासं योजयेद्योगं वली
 पलितनाशनं गंधकं हरवीजं चटंकरां च तप्या

विद्यं फलत्रयं त्रिगुटिकं त्रीणि त्रीणि प्रदापयेत्
 चत्वारो गुडभागश्च सर्वमेकप्रमर्दयेत् वद्धा च वेरमा
 नेन गुटिकां च रवर्णिनि एकेकं भक्षयेत् प्रातः होम
 काष्ठां विनाशयेत् मेलयित्वा तु निःक्षिप्य च तन्मध्ये
 तृणार्पयति निःक्षिप्य च्छागदुग्धस्य मध्ये चैव वरान
 ने वाराही सप्तपथं तं च्छागमूत्रे विनिक्षिपेत् तत्र
 देवततो देवि च्छागमूत्रं विष्णुध्यानं मलं वह्निविषं
 चैव रसदोषविनिर्गता कंचुकीणां रसदोषराता
 गवंगान् भोजय्या मलेन कुरुते मूत्रं वाक्किना दो
 षशान् तथैव विषेन मारयेत् स तं कंचुक्या कुक्षकचसः
 नागवंगं दोषेण कृत्वा गंडादिकान् गदान् च तं क
 न्यामलं हन्ति शिखिदोषफलत्रयं चित्रकोविषदो

च

गं. वि. वंचहरिद्रष्टुककंचुकी तृणांखदिरदोवंचनागवं
 गंचपानकं एवंसंगृह्यतेस्ततः संयोग्यं स्वाद्रसाय
 ॥ रौ पलमात्रं संशुद्धं नावन्मात्रं नृगंधकं विधिवत्क
 जलीकृतान्यग्रीधंकरवारिभिः भावनात्रिजयंदत्वा
 मृषालीनघ्ये निधाय येन विषयकपर्यटीयंत्रेवात्
 कामिः प्रहरयेत् दद्यात्तदनुमंदाग्निं भिष्यकधामव
 नुश्यं जायते रससिंहरस्वरुणादिन्यासनिभः अ
 नुपानविशेषेण करोति विविधान् गुराण् मगा
 र्जनेन कथितं योगानां योगमुन्नमं कवालकवरी
 वीजं समासं योजयेत्सुधीः सूतटंकरां सहितं वली
 पतिनवाशनं पलमेकं भस्मस्तनं गंधकस्य पलानि
 ग्रह पलमेकं चकारैः सर्वमेकत्र मर्दयेत् शतमेकं

हरितकषणागीदीररापाचयेत् सशीजाय हरित
कः समादाय निरस्यते रक्तसूत्रे वेष्टयित्वा मधुम
ध्येत् निक्षिपेत् मासाहर्ध्वं हरितकषा एकेकां भक्षये भ-
त्सुधीः मासमात्रप्रयोगेन सर्वरोगान्व्यपोहति
धरा माससंप्रयोगेन कामरूपी भवेन्नरः सत्तनसे
विनो देवि जीवेच्चन्द्रार्कतारकं रुदंती चैव पंचांगं
भवद्भ्रंचस्तनकं दुग्धेन सहिते पीत्ते केदले गंधके पिवा
जायते स्यादवरो देवि तव यौवनं गवित्तः जायते
नात्र संदेहो रसगंधकयोगतः गंधकस्य पलंचैकं
स्तनकस्य पलं नष्टा कृत्वा कज्जलिका सम्यक् शात्वा
लीफलमध्यतः भावं भावं प्रपुंजीत रक्तसूत्रे रावे
ष्टयेत् निःक्षिपेन्मधुमध्ये तु यावद्विंशदिनावधि

गं. वि. तद्बुद्धन्यपलंचैकं भक्षयेत्सर्पिषा सह प्रनष्टवीर्यो वि
 १२ ल्वान्जायते नात्र संशयः मासमेकं प्रयोगेन दृष्ट १
 कामी भवेन्नरः मासत्रयप्रयोगेन वलीपलितवर्जितः
 १२ वरप्मासं संप्रयोगेन कामचारी महाबलः संवत्सर
 प्रयोगेन आशुर्दृष्टिर्भवैद्रुवम् इत्यं तस्य प्रवक्ष्यामि १
 ष्टशब्देकाग्रमानसा शिक्कास्तनैलैव रागं महिषी
 दीरसर्पिषा अस्वस्त्रं वा सशीतं च वर्जयेत्सर्वबाधुधः
 एवं विधिविधानेन सिद्धिर्भवति नान्यथा त्रिवार्षिकं
 च धान्यं तृज्ज्रादीरं च न न्या गोदीरं च चतुर्न चैव १
 अन्नं सर्पिर्पुनं न्या दधिगव्यं च काथितं भोजनार्थं व
 रानने कुपण्यस्य प्रयोगेन अंगं संस्कृते सदा अथा
 तः शोधनं वदये गंधकं सूतकस्य च गंधकं क्षालयित्वा

लच्छतमध्येनपार्वति तत्पावेष्टागङ्गधेनशोधयेत्स
 न्नवारकम् तेचदोषान्विशुद्धयेत्तवहृदोषाविषान
 सः ततोयसोपयोगीस्याङ्गंधकोभवतिध्रुवम् ॥
 रदोनागवंगौचमलवह्निस्तनःपरः वांचत्यंचविधं
 चैवादिदोषश्चनप्येवच असंख्यानाग्निर्महादोषा
 निष्ठागान्यरदोस्थिता दोषानिरहितोदेविसर्वकर्मा
 णियोजयेत् सदोषोनाशयेद्देहंतात्रकार्याविचार
 रण इतिश्रीयोगसारेत्तगंधककल्पम् अथोष्णो
 दककल्पम् उष्णोदकयत्रकुत्रदृष्ट्वास्नात्वासमा
 हिता तत्रैवचराकानक्वीदिह्यारत्रौदिवाबुधः म
 वनिकोमलःशान्तर्भक्षयेच्चदिनेदिने एकमासप्रयो
 गेनजायतेकांचनप्रभः सर्वव्याधिविनिर्मुक्तोऽमुं जी=

गं. वि. वेदव्यसहस्रकम् एकवर्षप्रयोगेन जीवेच्चन्द्रार्कना
 १३ र्कं तस्य मूत्रपुरीषेरातो हं भवन्निकांचनम् उष्णो
 दकं च काशीशंगंधपाषाणसंयुतं च नृप्यांशेन
 संयोज्यं रसभागं विनिदित्येत् तारं वानेन भागेन
 १८ मूलं भवन्निकांचनम् उष्णोदकेन मद्भागं प्रभाते
 भक्षयेत्तरः तिलमुष्टिं भक्षयेच्च प्रभाते निन्यमेव
 हि मासद्वयप्रयोगेन जीवेद्व्यंशतत्रयं पुनरन्यं
 प्रवेद्या मिद्रव्यस्य करणं महन् रसगंधकनृत्यं च
 दरदं भाक्षिकं तस्या एतन्मुरखोष्मन्नो येन याम
 मानं दिग्मर्दयेत् तेनैव तत्प्राणीलेपयित्वा वि
 चक्षराः एवं विधिविधानेन मंदं मंदेन पाचयेत्
 चतुर्दश भवेद्भेदममहादारिद्र्यनाशनम् अनेनालि

ज्ञाप्सु ल्वं तपत्रं विश्राम्य धामयेत् ब्योडशवर्णिकं
 पत्रं भवेत् नैवात्र संशयः अप्यवाहमे भाग ५ त्वा २१
 अभ्रकसत्त्व १ रसगंधकसमावृत्तं उष्णोदकेन सं
 पिष्ट्वा पुनस्तमोदके क्षिपेत् जायते गुटिका दिव्या
 सिद्धिर्भवति नान्यथा मासैकेन समुद्रज्यमुखे प्र
 क्षिप्य साधकः वज्रकायो भवेद्देविवलीपतिवर्जि
 तः अप्यन्तां गुटिकां पृष्ट्वा मध्वाज्येनापि वेत्सुधीः
 मासमात्रप्रयोगेन जीवेच्चंद्रार्कनारकम् तस्य
 मूत्रपुरीषे राप्सु ल्वं भवति कांचनम् कुलुत्थं पाच्य
 येद्भक्षयेत्त्रयोचक्षिने दिने त्रयि नस्तुपिवेत्दीरंग
 वं वाप्यवा माहिषं स्नानं कुर्याच्च ततो येः साधको
 विजिज्ञेन्द्रियः संवत्सरप्रयोगेन जीवेद्दर्वसहस्र

गं. वि. कम् विफलालोहं संयुक्तं विष्णुपञ्चमेव च उद्द्यो
 १४ दकोनसंपन्नं पायसं कथयते ननः भक्षयेच्च त्रिसप्ता
 हं वलीपतिनवर्जिनः वरामाससंप्रयोगेन जी
 वेद्वर्षसहस्रकम् इत्युद्द्योदककल्पम् अप्यर
 क्तोदककल्पम् शरीरकारयेद्भूलाविष्टमंत्रेणामं
 वितं ओंसप्तधा स्थिरी देवि स्वाहा रक्तोदकमने
 नमंत्रेणाम्नाहं अस्ति दाक्षिणाभागे कोलापुरं ना
 मपुरं तमं तत्पूर्वभागे कदंबपुरं दक्षिणोरक्तोद
 कं तिष्ठति गृहीयान्मंत्रयुक्तं समाहितः चेत
 नमधुना लोड्यतपि वेद्विचक्षराः शार्ङ्गो भवते
 तावद्यावच्चंद्रसमोदयः क्षीरं तस्य प्रदातव्यं स्त
 स्यो न वन्ति तन्क्षराणां अनेनैव प्रकारेण भवेच्च

दार्कनिर्मलं एकविंशतिरात्रेराजीवेद्वल्लदिनत्रयम्
 मासमात्रप्रयोगेनजीवेद्वल्लायुषंनरः बुद्धदेनच
 तद्वृत्तिं विवेक्ष्येचलुकत्रयं असंगोज्ञायनेभूमौसप्त
 रात्रेनसंशयः येहिक्काधितेभोगान्सहकृत्तीरपि नि
 वेन्नरः नन्तीरपानमात्रेरात्रदृश्योभवेद्रुवम्
 कल्पायुषोभवेत्सिद्धिर्महावलपराक्रम योजना
 नांसहस्रंवायुवेगेनैगच्छति मत्तमात्तेगामीच॥
 महावलपराक्रमः इतिरक्तोदककल्पम् अथ॥
 मत्तातककल्पम् सपक्वमत्तातफलानिचैवद्विधा
 विधायादकसंमिजानि पचेच्चतोयेनचत्तुर्गुणेन
 चत्तुर्थशोषेव्ययनीयानि पुनःपचेत्तीरंचत्तुर्गु
 णेन चृत्तेनसंयुक्तचनंवप्यास्यात् सितोपलायो

गं. वि. उशभिः पतैश्चाविमिश्रसंस्प्राप्य दिनानि सप्त २ त
 १५ तः प्रयुंज्या शिपतेन मानं जयेदिकारानखलान्
 गुदस्थान् केशान् सशीलाचनकुचिज्जा निस्सुवर्ण-
 दृष्टिश्चाशशं ककां निवेगं ह्यानामथ कुंजरारो
 १५ स्वरं मयूरस्य हुताशदीप्तिः स्त्रीवल्लभः सर्वविधा
 रुजांचनीरोगजादित्रिशतायु च नचान्नपाने
 परिहृयामस्ति नचा जपानाश्च विमैद्युनेन प्रयोगका
 ले सकलामयानां राजा हयं सर्वस्यायराणां ३
 तिमहान्तककल्पं अथ सरस्वती चूराम् अश्वगं
 धावचामस्ताभंगराजं वावची जीराकंचाजमो
 दाचज्येष्टीमधुससैधवम् तप्याटतवको ह्रीं शं वा
 स्वपुष्पीशतावरी एतानि समभागास्तु त्मचूराम्

निकारयेन् भक्तयेन्प्राप्तरुत्थायसार्पिषामधुः
 नासह समरोत्रेरागमेयावीक्षाभ्यांश्रुतधरोभवेत्
 एकविंशानिरात्रेरास्वयमेवकविर्भवेत् अष्टा
 विंशानिरात्रेरास्वयमेवकविर्भवेत् किन्नरैः सह
 गीयन्ते मयूरस्यचानिर्घोषमत्तकोकिलानिःस्वरं
 सारस्वतमिन्दूरांसर्वव्याधिविघ्नाशतम् इति
 सरस्वतीचूरां अथभृंगराजकल्पम् भृंगसमूहं भृं
 लंपरिवेव्यचूरांकृष्णातिलावामलकंनदधं मा
 सत्रयेरवाद्यसंदेवचर्षाबिब्याधयोनाधिजरानमृ
 त्युः समूलंपत्रमुद्धृत्यभृंगराजंशुभेदिने शुक्लं
 संचूर्णितंपुष्पेविडालपदमात्रया कांजिकेनसप्ता
 लोडप्राप्तमर्द्धेनयोनरः मासमात्रप्रयोगेनसर्वरो

गं. वि. गादिमुच्यते दुग्धान्नभोजनान्नसम्यक्चिरंजीवी
 १६ भवेन्नरः पक्षवान्भृंगाराजस्यसाईनरुह्यतिता
 १० न्वितान् वरामासेषुप्रभुंजानोमुच्यतेपलितैर्न
 रः ओं नमो भगवते रुद्राय त्रिष्टुतिष्टुसंग्रहणां
 भवस्वाहा इति ग्रहरामंत्रः ओं नमो भगवते रु
 द्रायामृततात्मने इत्यालोडनमंत्रः ओं उतिष्ठो इ-
 ति षुक्कल्याणिवःठः स्वाहा इति नक्षत्ररामंत्रः अ
 प्यब्रह्मवृक्षकल्पम् शुभेतिथ्यो शुभनक्षत्रे वलि
 मंत्रसमायुक्तः ब्रह्मवृक्षस्य पंचांगं छाया शुक्लं
 विचक्षराः समध्याज्यं लिहेत्कर्ष्य वरामासेन ज
 येत् जीवेद्द्वर्ष सहस्रैकं दिव्यकायो महाबलः
 तस्य पुष्पाणि संगृह्य छाया शुक्लानि कारयेत्

त्रिंशत्पलं च तत्र चूर्णां विंशत्यष्टचगोक्षुत्तं एकीकृत्य
 दिपेद्भांडे धान्यराशौ निधारयेत् मासमेकं समु
 दृत्य भागं कृत्वा च तद्दर्श भागैकं भक्षयेद्यस्तु
 ताम्रपात्रे च भोजयेत् सप्ताहे देहं शुद्धिः स्याद् ॥
 ज्ञात्वा यो द्विसप्तके तस्य भूत्रपरीक्षणा मुत्वं भव
 तिकां च नम ब्रह्मवृक्षस्य बीजानि विक्रिणो कृत्य
 बुद्धिमान् अप्यधात्री रसेनैव अजाक्षी रेणा भाव
 येत् त्रिपक्षस्य प्रयोगेन कार्यसिद्धिर्जायेते
 एकेकं भक्षयेद्बीजं निलशर्करया सह संवत्स
 रप्रयोगेन जीवेद्द्वयं सह स्वकं अजाक्षतेन तदी
 जं मेकैकं भक्षयेत् सदा शरीरं भस्मनामर्घमासे
 कं पलितं जयेत् पच्यं वषट्कारं नृगंधं सदा ग्राह्य

गं. वि. तृपार्वति दद्यात्कृष्णशिवाशुंढीशुंढीब्राह्मीशुंढी
 १७ चिका शंखपुष्पीविदाराचजीरकेमधुनालिह
 १७ त् मासमेकेनयंधावीक्ष्णीयेकोकित्तास्वरु
 तृतीयेकविकर्ताचिमंत्रंवाग्वाटिनीजपेत् ॐ
 ऐं ह्रीं श्रीं वदवद्वाग्वादिनिभगवानिसरस्वतिहं
 नमः अनेनमंत्रेणोषधंभक्षयेत् अथकेशक
 ल्पः त्रिफलालोहचूरांवारिणापेययेत्समं द
 योस्तुल्येननैलेनपचयेत् द्वाग्निनातजः नैलं
 ल्यंभंगरसेयामल्लंविपाचयेत् स्निग्धंभांड
 गतंभूमौस्थितंमासान्समुद्धरेत् सप्ताहंलेपये
 त्क। ह्यंकद्व्याश्रदलेरसः निर्वीजैदीरभोजीस्या
 त्त्वालयेत्त्रिफलाजलेः नित्यमेवंकर्तव्यंसप्ताहं

जनं भवेत् यावज्जीवं न संदेहः कचास्तु मम रोपमाः
 अथाश्वगंधाकल्पः अश्वगंधायाश्चूर्णांति धा
 त्रीरसेन भाविनं ज्येष्ठीमधुसमायुक्तं मधुना स
 हते हयेन् मासद्वयप्रयोगेन वलीपलितवर्जितः
 योजनानां शतं गच्छेत् त्वभस्तस्य न जायते अ
 श्वगंधपलं ग्राह्यं सूक्ष्मचूर्णांति कारयेत् शताव
 रीपलं चैव पलमेकं च भक्षयेत् तेन भक्षरा मात्रे
 रावलीपलितवर्जितः अश्वगंधाचसंग्राह्यामा
 त्रलिंगरसेपि वैत् गोमूत्रेण समायुक्तं मासमेकं
 त्रस्य्यापयेत् गात्रमालिपयेच्चैव सर्वकृष्टानि हन्ति
 मधावीस्तुतिमांश्चैव किन्नरैः सह गीयते सूक्ष्म
 चूर्णांचि गोडुग्धे मासमेकं त्वभक्षयेत् दृढका

पचे

गं. वि. यो भवेच्चैव वलीपलिजवर्जितः अश्वगंधापलं
 १८ आख्यं शर्करासमान्वितं मासद्वयप्रयोगेन वृद्धो
 भवति यौवनम् अश्वगंधान्वितामायामधुना स
 १८ हसंयुताः मासत्रयप्रयोगेन वायुवेगो महत्त्वः
 वृद्धोऽपि नरुणो भर्त्येति वयोवृद्धवान् भवेत् इत्य-
 श्वगंधाकल्पः भूकंदं वस्त्रिधा प्रोक्तं भूक्तैः रक्तः
 सितासितः पुष्ये भानौ सिन्धे पक्षे मूले पक्षे वानि-
 तम् गृहीत्वा शोषयित्वा तु घ्रायायाः सह समं चूणि-
 तं सन्निधौ शुभनक्षत्रे सर्पिषा सह भक्षयेत् जोर-
 तत्राप्यभोक्तव्यं दीरां विजितेन्द्रियः वरमास-
 योगतो यांति वलयः पलितानि च क्षुणेन मधुसं-
 युक्तं सर्वव्याधिविनाशनेम् अशी सर्पिष्यो

युक्तः पलितं हं निवेगतः जलोदरं तनके रादग्धा
 गुल्यं पयोनिनः कुक्षं मध्याज्यसंयुक्तो भुक्तो निः
 शेषरोगहन् भक्षरोगभूकदं वस्यमंत्रः श्रीशंभु
 नोदिनः अमृतोद्भवाय अमृतं मे करुकरु स्वाहा
 इति गोरक्षमुंडीकल्पः अथ निगुंडीकल्पः
 निगुंडीमूलचूरां तु गव्यसर्पिल्लकं चतुर्वै
 वतप्यादौ देवोदशं दीरकं तप्या स्निग्धभांडे सप्ता
 लोड्य धान्यराशौ निधापयेत् पुरा मासेत दुद्धृत्य
 आदित्येऽप्यसंयुते विडालपदमात्रं तु वर्धमेकं
 प्रभक्षयेत् वलीपलितनिर्मुक्तो जीवेद्वर्षसहस्र
 कं निगुंडीमूलमादाय अजाभूत्रे रायः पिवेत्
 नखादंताश्च केशाश्च सप्तरात्रात्पतंति च मास

गं. वि. मात्रप्रयोगेन सर्वसिद्धिः प्रजायते तस्य मूत्रपरी
 १८ वेशाम्बुत्वं भवति कांचनम् निर्गुंडी मूलमादाय
 तत्रैरायः पिवेन्नरः मासमात्रप्रयोगेन वती पति
 तवर्जितः निर्गुंडी मूलमादाय तिलतैलेन भक्षये
 १९ त् अष्टादशानि कुष्ठानि नौशाये देकमासतः ना
 निर्गुंडी मूलमादाय हृतेन सह भक्षयेत् मासमा
 त्रप्रयोगेन नराश्चाकाशगामिनः निर्गुंडी मूलचू
 रान्ति कर्षमात्रं पिवेन्सदा अजामूत्रेण संयुक्तं व
 राभासादमरो भवेत् वर्षमात्रप्रयोगेन रुद्रतुल्यो
 भवेन्नरः तच्चूरां त्रिफलामुंडी भृंगी निवगुडू चिका
 वचाशेषा समं चूरांति घनीरे विरेचकृत् कान्ति
 रोगादि सर्वचसन्नाहेन विनाशयेत् संवत्सर

प्रयोगेन जीवेद्वर्षसहस्रकं निर्गुडीमूलमादाय छ
 या मृत्वां विचूर्णिनम् गोमूत्रेणादिनं सप्तसर्वरोग
 विनाशकृत् म्रजा मूत्रेणासंयुक्तं दिनसप्तपिवेन्नरः
 नखदं नचकोशा म्रसप्तरात्रान्यत्तं निच पुनः १
 सप्तदिनं सैव्यं देव्यदेहो भवेन्नरः यरामाससंप्रयो
 गेन जीवेद्वर्षसहस्रकं पथ्यसद्योदितं डलवराणा गध
 म्रविवर्जितम् इति निर्गुडीकल्पः तलांर्द्रविजया
 म्रं रसं कृत्वा विपाचयेत् क्षीरगव्यतलांर्द्रचश
 नैर्मदाग्निना पचेत् उत्तार्य शीतलकृत्वारवंडच १
 पलत्रिंशकम् चातूर्याचलवंगानिवोषं मालकं
 गुनी ज्ञानी फले च ज्ञा वित्री म्रश्वगंधा पुनर्नवा १
 नागार्जुनी विश्वदलां मुशाली कुंकुमं तथा पला

गं-वि- ईमपिभुंजीनयानुपुष्टिकरंटरां प्रमेहव्याधिशं
 २- त्वर्थवद्वीयोमिवेन्नरः लाभं सर्वमनीसारम्भासंका
 संतप्यैवच स्त्रीरां च प्रदंरं हन्ति शुक्रदोषं स्रद्धारं रु
 सर्वव्याधिहरशकोवीर्यस्तंभं करोति च इति विज
 थापाकः पारदशोधनम् राजवृक्षमलं हन्ति पाव
 को हन्ति पावकं अकोलं च विधं हन्ति कुमारी सप्तकं वं
 चुकीयको नलपुनेनापि शुद्धो मवानि पारदः तत्त्व
 खत्वे मासमेकं पिष्ट्वा त्वरा संयुतं फलत्रिकां
 चित्रक सख्यं पुं दुधैः कृष्टारिकन्या कषायकैः विम
 र्द्यं स्तनं च दिनां नयावदि मुच्यते पंचमलादिदोषा
 न् राजीसेन मुख्यायं संनिष्ठा क्विर्द्रव्यैर वस्त्रै
 रादोलिकायंत्रैस्वेदयेत्कांजिकं त्र्यहम् दिनेकं

मर्दयेत्सूतं कुमारीसंभवे द्वैः तप्याचित्रकजैः क्वा
व्यैर्मर्दयेद्देवासुरम् काकमाचीरसैर्नैवदिनमेकं
चमर्दयेत् त्रिफलायास्तप्याक्वाप्यैरसोमर्द्यप्रयत्न
तः ततस्तेभ्यः पृथक्कुर्यात्सूतं प्रक्षाल्यकांजिकैः
तदाक्षिप्त्वा रसं खत्वे रसादाईसंसेधवेः मर्दयेत्ति
पुरसैर्दिनमेकं निरंतरं ततो रसेन श्रमुरव्याघ्रन राज्ञी
चमसादुरः एनैरसैः समस्तैस्तुस्तनोमर्द्यस्तु व्यावृता
ततः संन्योष्य चक्राभं कृत्वा लिप्त्वा च हिङ्गनादिस्था
लीसं पुटे पृत्वा क्षुरयेत्तवरानि च अप्यस्यालीततो
मुद्रादद्याद्द्वन्द्वं नरां दुग्धः विशोरव्याग्निविधाया
घोनिर्विचिदं बुनोपरि ततः कुर्याच्चत्तीव्राग्निं तद
धः प्रहरत्रयं एवं निपत्तयात्सूद्यैरसो दोषविवर्जितः

गं. वि. २१ ^{२१} अयोध्यापीठरीमध्येलग्नोग्राह्योरसोत्तमः अर्कसे।
 कुंडलार्द्धरलांगलीकरवीरको गुंजाहीफेनश्लेष्म
 ताः सप्तैव विषजानयः एते विमर्दिनः स्तनाम्बु
 पक्षः प्रजायते मुखं च जायते तस्य धातुश्च ग्रसते
 त्वरात् अथवा कटुकदारैः सर्जालिवरापेचकैः।
 एतौ नो न वसारश्च शिशुश्चैकत्र चोर्गितैः समासे
 पारदादेनैर्ज्वीरेणाद्वेनवा निवृत्तोयेः कांति
 कैर्वात् प्रखल्वे विमर्दयेत् अहोरात्रत्रयेणास्य
 द्वेसानुचरे मुखं अथ तालप्राथिः तालकंक
 राशः कृत्वा संचूर्णो कांतिफेत् दोलायंत्रेणाया जिके
 मैकं ततः कृष्णोडजे द्वैः तिलतैलेपचेद्यां मं
 यामंचात्रिफलाजलेः एवं ये चतुर्धामपाच्यं

शुभ्रतितालकं सदलंतालकं शुभ्रं पुनर्नवास्तेन
 न खल्वेविमर्दयेदेकं दिनं पश्चाद्विशोषयेत् सं
 शोध्यगोलकं तस्य कुर्यात्तस्य विशोषयेत् ततः
 पुनर्नवाक्षरैः स्थात्पाङ्गपरिष्करयेत् तत्र जङ्गो
 लकं धृत्वा पुनस्तेनैव परिष्करयेत् आकं वपिव्यं तस्य
 पिधानं धारयेन्मुखे स्थात्पीचुल्यां समां रणा क्र
 माद्वह्निं विवर्धयेत् दिनान्यन्तरं मून्यानि पंचव
 हि प्रदापयेत् एवं तन्मिश्रयते तालं मात्रा तस्यैक
 रक्तिका अवपानान्यनेकानि यथा प्रयोजये
 त् तालकं हरते रोगान्कुष्ठमृत्युजरापहं शोधि
 तं कुरुते कोर्तिवीर्यपुष्पः इति तालमारणा विधिः
 अथ रसशुद्धिः तस्मै रागो मूत्रैः सप्ताहं रसकं

द्वितीयं

गं. वि. पचेत् दोलायंत्रे राश्रुद्धिः स्यात्ततः कार्येषु यो
 २२ ज्यते मनः शिलाशोधनं पचेद्याममजाम्भवे दो
 लायंत्रे मनः शिला भावयेत्सप्तधा पित्रैरजयाश्रु
 २२ द्विमिच्छति शिलाजिह्वरुत्तमक्षणा निनिक्षिपेड
 क्षपाणिना मर्दयित्वा तत्रोनीरं गृहीयाद्दस्युगा
 लितं स्थापयित्वा च मृत्पात्रे धारयेदात्तपेवुधः
 हयारिस्प्यंचनं मत्तान्तिपेदन्यपात्रके धारयेदात्तपे
 त्तरमाहुपरिस्प्यंचनं नयेत् एवं पुनः पुनः कृत्वा दि
 मासाभ्यां शिलाजन्तः निर्धूमे च ततः शुद्धं सर्वक
 र्मसु योजयेत् शतशिलाजन्तुशोधनम् भागैकं
 तालमर्चयाममम्भेन केनचित् तत्रेन भागत्रयं
 नारपत्राणि परिलेपयेत् धृत्वा मृवागुटे रुद्धा

७८८ त्रिंशद्दत्तोपले समुद्रन्युनस्तालंदत्त्वारुद्धा
 ७८९ पचेत् एवं च तर्दश ७९० स्तारंभस्य प्रजापते
 स्तुत्मानिनामेष पत्राणि कृत्वा संस्वेदयेद्बुधुः वा
 सरत्रयं मम्लेन ततः खले विनित्तिपेत् पादांशं स्त
 त्कंदत्त्वायाममम्लेन मर्दयेत् तत उद्रत्य पत्राणि
 लेपयेद्दिग्गुरो न च गन्धकेनाभ्यक्षेत् तस्य कुर
 र्याच्च गोलकं ततः पृश्निं च मीनाक्षी चांगेरी वा ७
 नर्तवा तत्काल्केन वहिर्गोलं लेपयेद्दग्गुलोन्मितं
 धृत्वा तं गोलकं भांडे शरविराचरो धयेत् त्रवालु
 काभिः प्रपूर्याद्या विभूतिलवरांगुभिः दत्त्वा भांडे ७
 खे मुद्रांततः मूल्यां विषाचयेत् क्रमदृष्ट्वाग्निना स
 म्यग्यावच्चाभवतु दृश्यं स्वांगशीतं समुद्रतपभृत्

गं. वि. २३ तास्रंशुभं भवेत् मर्ह्येतत्पूरणाद्वैः दितैकंगोलकं
 कुर्याद्वर्धगंधेन लेपयेत् संचृतेन ततो मूखाण्डो
 जपुटे पचेत् स्वांगशीतं समुद्रन्यमृतं ततो म्रंशुभं
 भवेत् शुद्धं ताम्रं च नैपालं कंटकवेधं च कारयेत्
 तैलेऽसप्तवारं च सप्तवारं च तक्रयोगवां मूत्रे सप्त
 वारं सप्तवारं च कांजिके त्रिफलासप्तवारं च लव
 णे सप्तवारं कं ममलं सप्तवारं च सप्तवारं च सार्धं
 वा एकैकं सप्तवारं यम्यते च पुनः पुनः वांति
 भ्रान्तिविनाशाय शुल्वं भवति निर्मलं कंटकवेधं
 पत्रे च चतुर्थं शोणपादं हंसपादे च तृतीयं शिंदि
 गुरांशुद्रांधकम् भांडे च मृत्युकाघृत्य शरा
 वारोधयेत्ततः लवणां पूरयेद्भांडे एकात्रे गृह

मध्यतः भैरवश्चप्रहृज्यश्चज्वालयेदग्नियत्ततः
यामज्जान्निचत्तर्प्यचत्तेनयोत्तेनसिध्दयति वारो
गीप्रानरुत्यायश्चनुपानेनसेवयेत् पिप्पलीच
समंताम्रं - धुसंयुक्तमेव नागवल्लीदूलेनापि
तलसीपत्रसंयुजम् ज्वरघ्नादृशहंताचसन्निपा
नास्त्रयोदश चत्तरशीतिवातांश्चपिनज्जाक्षीर
नेकशः नाशयेत्सर्वरोगांश्चक्षुधाचप्रवत्तायते
ईधरेरातिष्ठं प्रोक्तंनराराणावलवर्धनम् इति
ताम्रमारणम् अथारमारणम् अर्कदीरेणम्
संष्टेष्टोगंधकस्तेनलेपयेत् सप्तनारस्यपत्राणि
शुद्धान्यस्तद्वैर्लङ्कः ततोश्चैवापुटेष्टत्वापचे
ज्जपुटेनच एवंष्टद्वयेनैवभस्मारंभवतिप्र

गं. वि. वं आरक्षत्वास्यमप्येवंभस्मनापरितिष्ठितम्

२४

अथनागमारसाम् नां वृत्तीस्समाष्टस्य शि
लालेपात्पुनः पुनः द्वात्रिंशद्भिः पुटेनां मे निरु
त्यो यो मि न स्म तां अप्यहममारसां कां च मा
२४ रसे च्छसमस्तनकगंधयोः कज्जलं हेमपत्रा
णिलेपयेन्सममात्रया कांचनारत्नचः कल्कं मू
खां युग्मं प्रकल्पयेत् धृत्वा न त्स्सं पुटे गो लं मृशा
मूखासं पुटे दृढे विधाय संविरोधं च कृत्वा संशो
ध्य गो लं वन्हि ख रत्न रं कुर्याद्वेवं पुटत्रयं नि दधात्
रुत्पंजायने भस्म सर्वकार्येषु योजयेत् नागवली
रसे च्छेः कर्कोटी कंदर्ग भित्तम मृशामूखासं पु
टे पक्वं स्रुतो यात्येव भस्मनां काकोडुं वरिकाडु

ग्धैरसंकिंचिद्विमर्दयेत् ननु गन्धश्च वृं सिंढोश्च मू
 षायुग्मं प्रकल्पते क्षिप्तानि न्नसंपुटे स्तनं नन्नमद्गं
 प्रदापयेत् धृत्वा नंगोलकं प्रासो मृशाम्बुवासं ७
 टधिके पचेन्मृदु पुटे नैव मूत्रो यान्येव भस्मेतां १
 ७ म्रलोहं भवेच्चूरां पाना लगे रुडीरसैः मर्दयित्वा
 पुटे वक्त्रे दद्यादेव पुटत्रयम् पुटत्रयं कुमायाश्च
 कठारश्चिन्नकारसैः पुटषट्कं ततो दद्यादेव नीक्ष्ण
 मृतिर्भवेत् अन्यच्च क्षिपेद्वा दशमासेन दर्दनी
 क्ष्णा चूर्णितं मर्दयेत्कन्यका द्रविर्याम युग्मं ततः
 पुटेत् एवं सप्तपुटे मर्त्युं लोहचूर्णमवाप्नुयात्
 अन्यच्च स्तनका द्विगुरां गन्धं देत्वा कुर्याच्च कडलीम्
 द्वयोः समं लोहचूर्णमर्दयेत्कन्यका द्रवैः याया

गं. वि. ईतोस्तनः भूया झान्यराशौ न्यसेन्नतः दत्त्वोपरि
 २५ रावंतुविदितांते समुद्धरेत् पिष्ट्वा च गालयेद्द्वस्त्रं दे
 वंवारितं भवेत् एवं सर्वाणि लोहं च स्वर्गादिन्य
 पिमारयेत् शिलां गंधकं दुग्धं स्तुस्वर्गाद्याः स
 न्नाधातवः मध्यं नेदादृशा पुटेः सत्यमेव न संशयः
 २६ एकभागं च स्तुतं च समभागानि गंधकः मर्दयेद्
 दृष्ट्या मंचया वत्कज्जलसन्निभं रसनिवेशयेत्तुलसी
 पुनः कुप्यं निवेशयेत् शृष्टिका च मुखं दत्त्वा भ्रजि
 कावसुमुद्रिताः खर्परं गार्भं मध्यस्थं वातकांतत्र
 रयेत् मंदं मंदानले पाच्यं तैलपाको हि जायते
 तायदीपाग्निमंदं च पुनर्दद्याद्भग्नयः द्वाविंश
 मि तैर्धामैः स्तुतपाकः समुच्यते अहोरात्रं कृते य

त्तां शिखाशीतं नकारयेत् ब्रह्मदयचदेहं चानित्यं
 मुक्तं च पालयेत् स्नानं धैर्यं च दानं च एकभक्तं च
 भोजनं च क्रोधलोभपरित्यज्य स्तुतांसीद्विद्यदि
 क्षतिं हंसपाकसमोज्ञानिपनं रसमादिष्टो नृ
 शाधान् बुद्धेः बुद्धिबुद्धिर्वीर्योऽक्षयः योगयोगे
 युक्तानि बुद्धयः सदा योगिभिरुपराजितमः रसराजः सदा
 योगिनो नारीनपुंसकः शक्तिपादगुराणः अजीर्ण
 नृश्वीजं नृस्तुतकं यस्तु धारयेत् ब्रह्महस्तदराचा
 रीममद्रोहीमहेश्वरी नस्मान् सर्वप्रयत्नेन जायते
 मारयेद्भुक्तं प्रक्षिप्य तोयं मत्तं देत स्योपरि सवाव
 कं सवर्गमिरेव तां युक्तं स्थापयेत् स्य चान्तरे रसं
 क्षिप्त्वा गंधकस्य रसं तदुपरि क्षिपेत् समन्नागतं तो

गं.वि.

२६

26

दद्यात्परावेरापि धापयेत् लक्ष्मधसीभस्मम्
द्रांननः कुर्याद्भियावरः आरायोपलकैः सम्प
कृतभिः पुटमाचरेत् एवं पुनः पुनर्गंधदत्त्वा स
म्यग्भिषावरः कुर्वीत रसराजस्य सम्यग्बद्धरा
जाराणाम् इति गंधकजाराणां अप्यपुटिका वि
धानम् शुद्धस्तं वज्रभस्मसत्त्वमभ्रकताम्रयोः
कांतलोहसमं हेमजं वीरैर्मर्दयेद्दृढं सप्ताहं स
र्वतल्यां प्रागोक्तं च समुद्धरेत् गोजिह्वां वा या
सीवंध्यानिर्गुडीमधुसैंधवे तैपयेद्यच्च भूषात्रा
गोतलकं तत्र निःक्षिपेत् तत्कल्कैश्चादितरुष्या
यद्द्वैके भूधरे पुटेत् यामेयामे समुद्धृत्य लिप्ता भू
षा पुनः पुनः रुध्याप्यर्धं तत्पाच्यमेवं पश्चात्स

वि
 मृद्रेत् जयातिपुलासात्ताहाजिकार्पासतंडुलैः
 एनैः प्रलेपयेन्भूषांगुटिकां त्रिभिः क्षिपेत् टंकरां
 श्वेतकांचेचदत्वा दत्त्वा धमेदृष्टं स्वादिरांगारयो
 गेनादितीयं भावयेदुसः भूषायां विडयोगेन स
 महमचजारयेत् यामैकं मर्दयेत् सोपि गोमूत्रे
 चटिनैकतः अधमूषागतं यस्मात्तं वध्वा भवन्ति व
 त्रवत् मृतसंजीवनीनाम्ना पटिकावक्रमध्यगा
 वर्धमध्ये जरा मृत्युहंति सत्यां शिवोदितं वस्त्र
 स्तंभं च कुरुते ब्रह्मायुश्च जायति इति गुटिका पा
 रदंगं धकं तुल्यं दूरदं च विषं समं विद्यादृष्टगुरां
 योज्यं मरिचं विश्वमेव जं अम्बुगं धाच विजयाका
 शमर्दकाटितकः चन्द्रां च रसेरेन चूरयित्तेन

गं. वि. मर्दयेत् तल्यास्यास्तु दलैः सार्द्धमक्षतोरक्तिका
 २७ मितः हतिशीतज्वरं तोरनाश्रामं शीतकेसरी
 इति रसप्रदीपे रसकंतालकं तल्यं पारदं गंधं त्वं
 २७ टंकरां सर्वमेतत्समं शुद्धं कारवल्ली रसैर्दितं
 मर्दयेत्तेन शुद्धस्य रसकादिसमस्य तल्यं ताम्रस्य
 भाजनस्यांतालिपे दूर्वागुलोन्मिने तत्पचेद्वा
 लुकायं त्रेयवाधारनास्फोटिति हि शीतलं त
 द्विगुणं क्लीयात्ताम्रपात्रे दुराग्निषक् शीतमंजी
 रसो माषमात्रो मरिचसंयुतः भक्षितः परा
 र्वं देन नाशयेद्विषमज्वरान् इति शीतमंजी
 जी रसः शीतज्वरविषमज्वरेषु रसेन्दुविना
 मरोगोत्तालकोदरपेद्भू

